

“Es digno de desprecio, y por mi parte lo tiene”

Eduardo Zaplana va convertir la presentació del nou acord de govern signat amb Unió Valenciana en un duríssim atac contra l'editor Eliseu Climent, de qui va dir que “té la notorietat que té” al País Valencià gràcies als mitjans de comunicació.

ARXIU / RAFA GIL

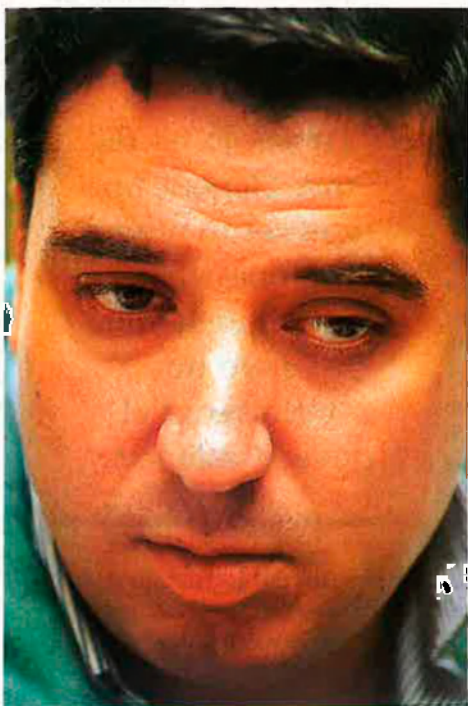
Es presentava a la premsa el nou “Acort de govern” (*sic*). Una còpia en castellà i l'altra en el valencià secessionista de l'Acadèmia de Cultura Valenciana. Res d'estrany si es té en compte que els actors en escena el passat divendres dia 7 de febrer eren Eduardo Zaplana, president de la Generalitat valenciana, i Hèctor Villalba, president d'Unió Valenciana (UV) i diputat autonòmic. Després de la mitja hora invertida pels dos representants del govern de coalició per explicar el nou acord arribava el torn als mitjans de comunicació. No havien passat deu minuts i salta la llebre, un periodista de *Las Provincias* pregunta:

—Pot concretar el missatge que ahir es podia veure per la freqüència de TV3 i firmat per Acció Cultural?

I sorpresa, Zaplana comença la resposta llegint un paper amb notes (traduïm al valencià la seua intervenció íntegra, més de vint minuts, des d'aquest moment de la conferència de premsa):

—Jo li ho concrete, si vol. Primer li diré que el govern valencià no hi té absolutament res a veure... eh? Ni amb les emissions ni amb les interferències suposades ni amb res de res; té objectius més importants a... a què dedicar-se i a què s'ha... s'ha d'ocupar.“

”El govern valencià manté unes excel·lents relacions amb el go-

vern català i Canal 9 manté unes excel·lents relacions amb TV3 i la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, molt bones relacions. I aquestes relacions estan basades en el diàleg, en l'enteniment habitual... i, per descomptat, no es veuran entelades, per molt que interesse al senyor Climent o per molt que beneficie els seus interessos mercantils, li puc assegurar que no es veuran entelades. Em sembla un exercici de cinisme reivindicar drets que no es tenen i utilitzar qualsevol estratègia per atacar el govern, veritat? Em sembla un exercici trist i penós. I mal que em pese, el senyor Climent té la

notorietat en la Comunitat Valenciana que té, que per descomptat no li correspon en funció del suport ciutadà. Li la donen vostès i jo ho respecte; li la donen els mateixos mitjans de comunicació, on se'n surt francament bé, no com entre l'electorat de la Comunitat Valenciana, on té escassos suports.“

”Però en qualsevol cas, el govern reitera que és absolutament aliè... i jo no n'entenc molt, ni sóc tècnic, però... hi ha un cartell que ha posat el senyor Climent en televisió i jo no vaig veure cap interferència... damunt del cartell. No sóc tècnic, ja li ho dic, però si es veu el cartell és pot veure el... el que es vulga. La veritat és que aquesta és una reflexió que potser no té molta base perquè jo no sóc tècnic,

insistesc. Però jo vaig veure el cartell... I la primera reflexió, l'anàlisi que faig és que al senyor Climent, el que el preocupa realment és que no necessitem cap interlocutor ni cap ambaixador per poder parlar amb TV3, per poder parlar amb el govern català com parlem amb tothom. Això és el que potser li preocupa sincerament i aleshores el que busca és tensionar la societat —que no ho aconseguirà—, protagonisme, que vostès li facen cas, eixir en els mitjans de comunicació, espantar. I, home... i el deu molestar no tenir diners públics per als seus fins particulars. Això, estic segur que el molesta,

Eduardo Zaplana no va veure cap interferència durant el partit Madrid-Barça del passat 6 de febrer: “Jo no n'entenc molt, ni sóc tècnic, però... hi ha un cartell que ha posat el senyor Climent en televisió i jo no vaig veure cap interferència damunt del cartell.”

ARXIU / RAFA GIL

El president de la Generalitat valenciana veu amb bons ulls la celebració del congrés sobre la llengua reclamat per UV: "Intentar sentar les bases per a normalitzar les relacions lingüístiques entre tots els ciutadans pareix lloable i un objectiu defensable per part del govern".

eh? Però el govern no deixarà de protegir un autor, no deixarà d'atendre una fundació, no deixarà d'atendre ningú... el que passa és que ho farà directament, no mitjançant algú. No necessitem intermediaris per poder ajudar un autor, un escriptor... no necessitem intermediaris de cap naturalesa. Ho podem fer bé directament i, per descomptat, tot aquest entramat d'associacions i fundacions amb una finalitat única i que vostès coneixen perfectament, doncs, no tindrà la cobertura del govern. Si uns altres li la donaren, doncs, que responguen els altres; per descomptat, jo no li la pense donar."

"Intentà crispar la societat valenciana en l'última campanya electoral i ja varen veure vostès el resultat... ja el varen veure! Aleshores, jo no he de tenir -i li conteste a vostè amb tota la cortesia- cap debat amb el senyor Climent, no el tindrà. No li vull donar cap tipus de protagonisme i la veritat és que ell, amb aquestes actuacions irresponsables, doncs... sí que aconseguix tenir-lo, mal que em pese! I jo m'he de cenyir, en atenció a vostès, a la realitat i al debat diari que vostès volen plantejar, però els dic... que el govern valencià el que farà serà posar en coneixement del ministeri fiscal l'acció realitzada en el dia d'ahir amb la finalitat que exercite, si pertoca, les sancions penals corresponents derivades del que nosaltres presumim que és un delictes de calúmnies. Però en qualsevol cas que siga el ministeri públic qui ho valo-

re i nosaltres el que li donarem serà tot tipus de dades i d'arguments per tal que ho puga fer."

"Hem reiterat l'estratègia de fa molt temps, veritat? La de la campanya, la de la pre-campanya, la que ha vingut sostenint després. I la veritat és que sorprèn que un personatge sense cap suport polític ni electoral aconseguisca que l'opinió i el debat circule entorn seu amb actituds de gran irresponsabilitat confonent els ciutadans, mentint i faltant a la veritat. Però, mire... l'exercici de la política té aquests preus i alguna limitació i jo, per descomptat, sempre seré respectuós amb les decisions de l'administració de justícia i amb

"Home, jo no dic que Climent no represente ningú, perquè a algú deu representar, però no representa el govern valencià."

les regles del joc democràtic."

"Però en qualsevol cas, per molt greu que li sàpiga al senyor Climent -i amb això sí que acabe- insistesc una vegada més, es pot parlar amb el govern català sense la seua intermediació, Canal 9 pot parlar amb TV3 sense la seua intermediació. Home, jo no dic que no represente ningú, perquè a algú deu representar, però, per descomptat, no representa el govern valencià, legítimament constituït, a aquesta coalició de govern, ni a l'amplíssima i aclaparadora majoria del poble valencià."

Un altre periodista li pregunta si creu que la societat valenciana entendre el fet de portar el cas al ministeri fiscal. I Zaplana respon:

—Respecte sempre les decisions de l'administració de justícia, sempre. I unes vegades em diuen: 'Doncs, mire vostè, no. Perquè

malgrat ser un insult... en el debat polític és tot permès i els polítics s'han d'aguantar'. Aleshores, m'aguante... i m'aguante. Què li he de fer? Aguante-me. Però la meua obligació és no resignar-me, veritat? I no conformar-me davant de la mentida, l'insult i la desqualificació. El que diu en aquest cartell el senyor Climent és mentida. Ara bé, que demà em diu l'administració de justícia: 'Malgrat això, vostè s'aguanta (*somriu*), el govern s'aguanta perquè als que estan aquí, dins de la política, se'ls pot injuriar i mentir'. Doncs, m'aguantaré! Perquè el poder judicial és qui té la capacitat de resoldre. Evidentment, 'm'aguantaré' no vol dir que cada vegada que s'injurie, es calumnie, es mentesca no done trasllat a l'administració de justícia per tal que almenys ho estude el fiscal general. I com no ho ha d'entendre la societat valenciana? Naturalment, que ho entenen. Fixe's vostè si ho entenen que quan el senyor Climent deia que votar-me a mi i al Partit Popular era el pitjor que li podia passar a aquesta comunitat vàrem traure un resultat històric del centre-dreta i li vàrem traure deu diputats de diferència al partit socialista. Fixe's, fixe's si ho entenen. Ho entenen perfectíssimament! Perfectíssimament!"

—*El punt cinc de l'acord de govern* ("La defensa de l'idioma valencià, que el poble reconeix com a llengua pròpia, serà un objectiu bàsic i prioritari del govern valencià, que posarà les bases necessàries per a normalitzar les relacions lingüístiques entre tots els ciutadans. Amb aquesta finalitat el consell propiciarà el necessari encontre entre les entitats científiques, acadèmiques i culturals, en consonància amb la voluntat popular") *significa que el consell accediria a convocar el congrés sobre la llengua que UV reclama fa temps?*

—No hem parlat del congrés de la llengua, però em pareix que el punt és clar per si sol, veritat? Es tracta de "posar les bases per a normalitzar les relacions lingüístiques entre tots els ciutadans" pareix alguna cosa lloable i un objec-

ANALISI

Quan l'enteniment es fa fosc

Zaplana es va presentar davant dels mitjans de comunicació el passat divendres dia 7 de febrer disfressat de Molt Honorable. Tenia l'oportunitat, setze mesos després d'aquell "pacte del pollastre" pastat a l'ombra d'una pública renyada empresarial, d'oferir un renovat acord de govern que és certament més polític gràcies al seu soci de govern. Però no s'havia alçat massa institucional l'home i es va mostrar ofuscant. Després d'un discurs en què va tornar a citar el "*poder valenciano*" sense explicar-lo –i amb Hèctor Villalba a l'esquerra, l'ocasió era bona–, disposava d'un auditori desitjós d'encaixar qualsevol explicació –qualsevol, però explicació al cap i a la fi– que satisfés l'interès que hi havia a la sala per saber quines eren les últimes notícies sobre la futura remodelació de govern: "*Usan ustedes las cintas de los últimos dos meses y... las reiteran*". Zaplana estava a punt d'acabar amb les sobrees obligacions del càrrec (que ve de càrrega). Aleshores va aparèixer el missatger mediàtic i li recorda la missió encomanada. I és posseït per Eduardo.

Exorcisat, comença a escopir fantasmes. I torna a cometre els mateixos greus errors que ve cometent des que porta la càrrega. Torna a posar-se l'editor Eliseu Climent a la boca i ja no se'n desfà fins que és a punt d'ofegar-se en el seu propi vòmit. De passada, reconeix l'atractiu mediàtic del ciutadà que ell va coronar un dia, quan en feia molts que habitava el Palau del carrer de Cavallers, amb el títol de cap de l'oposició política passant per damunt dels inquilins a sou de les Corts Valencianes. Aleshores el va denunciar per una pu-

blicitat en la premsa on es demanava, la vespra de la jornada de reflexió del 28-M de 1995, que no es votara Zaplana, i va perdre el primer *round*.

El divendres passat, a més de palesar que no havia après la lliçó, va tornar a ensopegar en la mateixa pedra: erigir Eliseu Climent en enemic polític número u. I va i acusa veladament la premsa de fer-li el joc. I encara més, intenta convèncer la mateixa premsa –que aquell matí li diu en primera pàgina que totes les centraletes dels mitjans del país es bloquejaren la nit abans queixant-se d'un acte de censura que escandalitzaria qualsevol mandatari demòcrata que el patís en la pròpia pell– que no és un tècnic però que ell no ha vist cap anomalia. Que tot és una fal·làcia d'una colla de "*despreciables*" sense representació parlamentària.

En el discurs d'Eduardo Zaplana en aquestes pàgines que inclouen aquest article hi és tot, un ideari rabiós digne de la secció d'un rotatiu valencià dictada a colps de telèfon per un boxador a qui l'adversari té contra les cordes i encara es permet el luxe de menysprear-lo. I això és precisament el que mai no es pot permetre un mandatari: menysprear l'enemic civil més feble des de la posició més poderosa. Vet aquí la immensa feblesa del president d'un país que encara ningú no li ha explicat. Un país "hospitalari, generós i solidari", com li agrada a ell veure la "*comunidad*". Quanta raó, tanta que ha elegit un president que l'ha acabat de convertir en un país amb fama de millor exportador que importador (de polítics, és clar). Siga agraït, president. **Joan Marí**

tiu defensable per part del govern."

"Hi ha uns altres que no volen normalitzar aquestes relacions i entrem en el debat anterior. Els puc assegurar que m'entristeix profundament –i ho faig contra la meua voluntat– centrar sempre els debats al voltant de personatges o al voltant de posicions que no compten ni amb el suport pel poble valencià, en aquests moments, ni tenen cap sentit perquè només busquen crispant la societat valenciana. Nosaltres fem tot el contrari: calmar, buscar punts d'acord, intentar trobar coincidències, perquè a la Comunitat Valenciana, el que li fa falta, per molt que a uns altres els perjudique i els sàpiga mal, és avançar, és generar ocupació, és eixir endavant, és que les exportacions siguen cada vegada més grans; això és el que li fa fal-

ta a la Comunitat Valenciana, alhora que aprofundir en l'autogovern i vertebrar-se millor, com hem dit en un principi. Però això són objectius bàsics. Sembrar el desconcert a través de la mentida i de la calúmbia, vendre un paisatge tremendament negatiu com alguns intenten vendre, recrear-se i ser feliços quan les coses puguin anar malament, per tal que a algunes persones ens poguera anar malament... aquesta és la gran irresponsabilitat que nosaltres mai no cometríem. Alegria i intentar la crispació i el mal en nom d'un benefici concret personal és digne del més gran menysperu i, per descomptat, per la meua part el té. Ho he manifestat reiteradament, però bé, en el món hi ha d'haver de tot, veritat? I aquí tenim el senyor Climent posant sempre els seus interessos per damunt dels interessos

generals. Tot el que jo puga fer per normalitzar, per acostar posicions, per arribar a punts d'acord i de consens, que aquesta societat desitja i que pot aconseguir, ho faré per damunt de tot. Perquè jo crec en el diàleg, crec en els punts d'encontre, crec en el consens i, sobretot, crec en la potencialitat i en el futur d'aquesta comunitat. I no crec en la crispació i no crec en l'arbitrarietat i no crec en l'enfrontament dels uns contra els altres i no crec en les polítiques que freguen posicions... tremendes, no? I de refús dels uns contra els altres quan el que fa falta i el que ha caracteritzat sempre aquesta comunitat és justament el contrari, l'hospitalitat, les mostres de convivència, la generositat i la solidaritat. Això és el que ha caracteritzat aquesta comunitat des de sempre."

"Moltíssimes gràcies."